

VISSEN ALS CORONAHOBBY

Het is een aangenaam tijdverdrijf

De populariteit van vissen is in deze coronatijd gegroeid. Zo zien we steeds meer oudgedienden en 'herintreders' die hun hobby weer oppakken langs de waterkant. Hengelsportwinkels deden goede zaken en Sportvisserij Nederland reikte een recordaantal vispassen uit.

Aan de Ringvaartweg in Beverwijk turen zes vissers geconcentreerd vanonder hun pet naar de dobber. Hun zitkisten stevig in de grasoever, op ruime afstand van elkaar. In het water hangen zwarte leefnetten met daarin de vissen die ze hebben gevangen. Om hen heen houten kistjes met dobbers, lege plastic emmers van Praxis of Remia Fritessaus, verschoten viskoffertjes, zelf gefabriceerde hengelstandaards en potten met lokvoer. Zo doen ze het al jaren. Al sinds ze als kleine jongen met hun vader of opa mee gingen vissen.

1 MILJOEN VISSERS!

Nederland telt meer dan 1 miljoen mensen - vooral mannen - die met enige regelmaat een hengeltje uitgooien. Ons land kent meer dan 800 hengelsportverenigingen en een kleine 600.000 mensen zijn in het bezit van een zogeheten VISpas. Om in ons land te mogen vissen, heb je zo'n vergunning nodig, voor een seizoen kost deze 14 euro. De pas is online te bestellen via sportvisserijnederland.nl of op te halen bij het postkantoor. Sommige hengelsportverenigingen geven ook dag- of weekpassen uit. In principe kun je in ons land het hele jaar door vissen, al zijn er in diverse regio's - met name in het voorjaar - zogeheten 'gesloten periodes' waarin op bepaalde soorten niet mag worden gevestig en ook bijvoorbeeld geen 'levend aas' mag worden gebruikt. Dat geldt vooral voor roofvissen als snoek en snoekbaars.

'VISSEN IS OOK WERKEN'

Geen gedoe met camouflagetenten, vernuftige elektronische apparatuur en een alarmklok, zoals bij karpervissen tegenwoordig gebruikelijk is. "Dat noem ik geen vissen", zegt Teun Kanon (83). "Mensen zeggen weleens dat vissen rustgevend is, maar het is ook werken. In drie uur tijd vang ik soms honderd à tweehonderd vissen. Het record is 225 in drie uur." Zijn vismaat Frans Rusman (88) knikt. "Dit is heel gezond viswater. Twintig jaar geleden hebben we ook bij de Ringvaartweg gevestigd, maar na een tijdje vingen we niks meer. Toen we moesten uitwijken door corona, gingen we hier weer eens heen en nu vangen we volop vis." Kort daarna buigt zijn hengel en heeft hij zijn derde baars aan de haak. Maar helemaal tevreden zijn de mannen niet. "We vangen weinig vandaag. Misschien is het de gedraaide noordenwind die ons parten speelt", zegt Teun.

MOOI WEER HIEP MEE

Teun en Frans maken deel uit van de 55plus-groep van Hengelsportvereniging Kennemerland uit Beverwijk. Elke donderdagmiddag komen zij van 13.00 tot 16.00 uur bijeen voor een viswedstrijd op verschillende stekken in Zaandam, Wormerveer, Heemskerk, Beverwijk en Uitgeest. Hun vereniging kreeg er dit jaar zeventien leden van boven de 65 jaar bij. Vissen blijkt in coronatijd voor velen een prettige hobby te zijn. Tien meter afstand houden is een basisvoorwaarde voor

sportvissers, anders zitten zij in elkaars water te vissen. Daarbij lokte het mooie weer veel vissers naar buiten. "Als je noodgedwongen thuis moet werken en steeds op elkaars lip zit, is het fijn om even wat buiten de deur in de natuur te zijn", zegt voorzitter Kees Schotanus (69). Sinds dit jaar is hij zelf ook weer actiever gaan vissen in de ouderengroep op donderdagmiddag. "Niet te vroeg opstaan, 's morgens rustig de spullen inpakken en 's middags vissen. Dat bevalt mij wel. En het is gezellig om samen te doen. Vissen is een ontspannende inspanning", vertelt Kees. ▶

De vissers

Frans Rusman (88):

'Sociaal aspect gemist'

"Toen ik een jaar of twaalf was, kreeg ik van mijn opa een bamboehengeltje. Ik viste veel. Tussendoor ben ik een tijd gestopt. Totdat ik weer lid werd van een hengelsportvereniging en aan wedstrijdvissen ging doen. Zaterdagmorgen om zeven uur zat ik al klaar met mijn hengel. Vooral baarzen vangen vind ik leuk. Daar staat Noord-Holland bekend om. Ik beschouw het als een aangenaam tijdverdrijf. De ene keer vang ik er honderd, de andere keer maar vier of vijf. Dan zit ik me te verbijten. De sport is toch om er veel te vangen. Ik vis het liefst in water van zo'n zeventig centimeter diep. Kanalen vind ik minder prettig. Daarbij houd ik van het contact met anderen. Dat sociale aspect heb ik in coronatijd wel gemist."

Bert Castricum (64):

'Meestal als eerste beet'

"Dertig jaar geleden viste ik met mijn broers op karpers. Biertje erbij en wachten tot het alarmbelletje gaat.

Tot ik een keer bij Akersloot ging vissen en

een kat er met de vis én mijn tuig vandoor ging. Een hele toestand; voor mij hoefde het toen niet meer, haha. Toen ik later een burn-out kreeg, zei de dokter dat ik leuke dingen moest gaan doen. Ik besloot toch weer te gaan vissen. Twee jaar geleden meldde ik me aan bij Hengelsportvereniging Kennemerland. Nu doe ik elke donderdag mee met het 'ouwe lullen-vissen.' Heerlijk! Het gaat mij om de gezelligheid. Het maakt me niks uit of ik iets vang. Wel gek dat ik er in mijn eentje vaak zo'n vijftig in een uur vang. Gaan we de volgende dag samen, dan vang ik niks! Maar ik heb meestal wel de eerste vis aan de haak."

Teun Kanon (83):

'Mijn vrouw ging altijd mee'

"Ik vis al vanaf mijn vierde jaar. Vanaf 1961 ging ik meedoen aan wedstrijden. In mijn jonge jaren werd ik Nederlands kampioen en clubkampioen. Wat hielp, was dat mijn vrouw ook meeging. Die hield net zo veel van vissen als ik. Voor die wedstrijden moest je vier uur opstaan en halfzes beginnen. Op vrijdag bereidde ik me voor,

probeerde van alles uit en zette er nieuwe haken aan. Op zolder heb ik een 'vislaboratorium'

met alle soorten hengels en materialen. Ik maak bijna alles zelf en repareer ook hengels van anderen. Vroeger was ik heel fanatiek en gebruikte zelfs visvoer dat door een analist van Droste was samengesteld. Ik heb het vissen nu op een lager pitje gezet, maar ik doe het nog steeds graag. Kanalen met diep, stromend water vind ik mooi. Elke donderdag is het vaste prik: vissen met de mannen. Erg gezellig."

Jack Valk (75):

'Meedoen met de oudjes'

"Als jongen stond ik om vijf uur 's morgens op om met mijn vader te gaan vissen. Samen op de brommer naar het Noordhollandskanaal. Totdat de meisjes kwamen en ik er geen zin meer in had. Na mijn huwelijk heb ik het nog een keer geprobeerd met een huilende baby in de kinderwagen en een hummeltje dat steeds vroeg waar die vis nou bleef. Toen dacht ik: ik stop ermee. Vijfentwintig jaar later heb ik de draad weer opgepakt. Vooral baarsvissen vond ik ontzettend leuk en spannend. Maar als je slechter ter been raakt, wordt het lastiger. Je moet er veel bij lopen. Nu doe ik mee met de oudjes. Ik vis nog steeds veel en vind het ontspannend. Je bent er even lekker uit en buiten in de natuur. Dit seizoen ving ik de grootste vis, een brasem van 61,5 centimeter."

kanaal. Totdat de meisjes kwamen en ik er geen zin meer in had. Na mijn huwelijk heb ik het nog een keer geprobeerd met een huilende baby in de kinderwagen en een hummeltje dat steeds vroeg waar die vis nou bleef. Toen dacht ik: ik stop ermee. Vijfentwintig jaar later heb ik de draad weer opgepakt. Vooral baarsvissen vond ik ontzettend leuk en spannend. Maar als je slechter ter been raakt, wordt het lastiger. Je moet er veel bij lopen. Nu doe ik mee met de oudjes. Ik vis nog steeds veel en vind het ontspannend. Je bent er even lekker uit en buiten in de natuur. Dit seizoen ving ik de grootste vis, een brasem van 61,5 centimeter."

STRENG CORONAPROTOCOL

Hoewel individueel vissen gedurende de 'intelligente lockdown' goed mogelijk was, waren er nogal wat aanpassingen nodig om ook de clubwedstrijdjes te kunnen laten doorgaan. Ledensecretaris Bert Castricum (64) werd aangesteld als 'corona officer' om alles in goede banen te leiden. "Bij veel hengelsportverenigingen verviel de competitie, maar bij ons kon die dankzij het protocol van Sportvisserij Nederland en onze aangepaste regels toch door gaan", vertelt Bert. Zo werd besloten dat de loting, waarbij beslist wordt wie waar zit, thuis te doen. "Niet meer verzamelen en even bijkletsen, maar rechtstreeks naar je stek. Na afloop tellen we de vissen niet meer samen. Dat doet de visser nu zelf onder toezicht van een vrijwilliger. De wedstrijden zijn op verschillende plekken, dus moesten we dit seizoen ook rekening houden met het beleid van verschillende gemeentes. Die nieuwe regels hebben zeker invloed gehad op de sociale contacten, maar we hebben onze competitie wel met succes kunnen afronden!" Inmiddels is de 55plus-competitie voorbij, maar de mannen vissen ook nu nog vaak samen. Op corona-afstand natuurlijk. Traditiegetrouw blaast Teun dan na afloop op zijn antieke hoorn voor het eindsignaal. ■

BEZWAAR TEGEN VISSSEN

Niet iedereen is even gecharmeerd van sportvissen. Hengelen is eigenlijk een vorm van plezierjacht, vindt de Dierenbescherming. Onder de sportvissers in Nederland zijn volgens de dierenorganisatie mensen die niet deskundig en onzorgvuldig met vissen omgaan. De Dierenbescherming pleit voor het verdwijnen van dieronvriendelijke vangstmiddelen, viswedstrijden waarbij zo veel mogelijk dieren in zo kort mogelijke tijd moeten worden gevangen, en leefnetten waarin de vissen langere tijd 'opgestapeld' worden.